

Skattelettelserne er fuldstændig finansierede i finansloven. Der er et overskud på flere milliarder i finansloven, og alt tyder endda på, at overskuddet stiger i forhold til, hvad vi havde forventet. Der er altså ikke nogle ufinansierede skattelettelser. De skattelettelser, vi gennemfører, er bundsolide og finansierede.

Derudover må jeg sige, at når vi ser på gældsafviklingen, fremlagde den tidligere socialdemokratiske-radikale regering, som jeg også nævnte før, en plan for udviklingen af de offentlige finanser, herunder gældsafviklingen, frem til 2010, og den plan overholder vi til punkt og prikke. Det er forudsat i den plan, at konjunkturudviklingen, ikke mindst på grund af internationale konjunkturer, der kan svinge, kan betyde, at gældsafviklingen i nogle år vil være kraftigere end i andre år. Og det er jo klart, at når konjunkturerne svinger, som de har gjort i øjeblikket, på grund af den internationale økonomi, jamen så betyder det selvfølgelig, at gældsafviklingen ikke sker i det tempo, som den gør, når der er en opadgående konjunkturudvikling.

Kl. 15.20

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Inden jeg giver ordet til hr. Frank Jensen, vil jeg lige oplyse, at reglerne ved de korte bemærkninger ikke er anderledes, end at taletiden skal respekteres, og at vi ikke vil have støttespørgsmål. Men man behøver ikke at spørge eller svare, man kan godt bare have bemærkninger eller have en kort bemærkning, bare til talerens lettelse.

Hr. Frank Jensen for sin anden korte bemærkning:

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Ja, jeg fristes næsten til at spørge hr. Lars Barfoed, hvordan han selv synes det går. For det går den forkerte vej, det har hr. Lars Barfoed jo selv sagt. Vi har mistet 50.000 arbejdspladser på 2 år, gælden er opskrevet med 70 mia. kr. i 2010, og så siger hr. Lars Barfoed: Jamen det er konjunkturerens skyld.

Har den nuværende regering fuldstændig opgivet at påvirke udviklingen i vores land? Man flyder bare med de internationale konjunkturer. Jeg har forstået, at det er udlandets skyld, det hele. Men kan hr. Lars Barfoed ikke se, at der altså er givet lettelse ud af de offentlige kasser på 26 mia. kr.?

Så siger hr. Lars Barfoed, at de er fuldt finansierede, fordi der er overskud på de offentlige finanser. Det er for mig at se jo altså noget meget, meget risikofyldt noget, man har begivet sig ud på.

Hvad nu, hvis konjunkturerne ikke vender? Så bliver man jo nødt til at hæve skatterne for at kunne finansiere de 26 mia. kr., der er givet ud af kasserne. Kan hr. Lars Barfoed ikke bekræfte, at sådan er sammenhængen, hvis man skal sikre sig, at der altså også er en sammenhæng i den økonomiske politik?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Selv om holdningen hos Socialdemokraterne er skiftet lidt her under debatten, så forstod jeg på det seneste svar, hr. Frank Jensen gav, at Socialdemokraterne ikke ønsker stigende skatter.

Hvis man så vil have gældsafviklingen til at foregå endnu hurtigere end det tempo, som den her regering gennemfører gældsafviklingen i, altså i et endnu højere tempo, så er man altså nødt til at gennemføre ganske kraftige besparelser på de offentlige budgetter. Det må jo være det, Socialdemokraterne lægger op til. Det ønsker vi ikke. Vi ønsker at fastholde det udgiftsniveau, der er lagt op til i 2004, og gennemføre gældsafviklingen i overensstemmelse med 2010-planen.

Men der er intet som helst i udviklingen, der giver anledning til bekymring. Vi holder os fuldstændig inden for det økonomiske spor, der blev lagt af den forrige regering, som jo var ganske fornuftigt, bortset fra at den havde store problemer med at holde det.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Anders Samuelson som ordfører.

Anders Samuelson (RV):

Jeg fristes stærkt til lige at indlede med en bemærkning i forbindelse med den påstand, som Det Konservative Folkeparti endnu en gang har forsøgt at føre i marken, nemlig at det er fuldt troværdige skattelettelser, som regeringen har leveret, fordi der jo er overskud på de offentlige budgetter.

Sagen er bare den, at hvis det her skal hænge sammen, så kræver det, at man lever op til 2010-målsætningen om, hvor meget man skal have øget arbejdsstyrken med. Hvis man ikke kan gøre det, så har man et grundlæggende problem. Det, vi bare kan konstatere, er, at arbejds-